

POSTANOWIENIE

Dnia 18 września 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Pastuszko

w sprawie ze skargi K. H.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Poznaniu w sprawie o sygn.
III AUa 1208/23,

przy udziale Skarbu Państwa – Prezesa Sądu Apelacyjnego w Poznaniu,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych
w dniu 18 września 2025 r.:

- 1. odrzuca skargę;**
- 2. umarza postępowanie w przedmiocie wniosku o zwolnienie
od kosztów sądowych w całości.**

UZASADNIENIE

W dniu 21 lipca 2025 r. K. H. (dalej: „skarżący”) wniósł do Sądu Apelacyjnego w Poznaniu skargę na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki w sprawie III AUa 1208/23, toczącej się przed tym Sądem. Pismem z 25 sierpnia 2025 r. Sąd Apelacyjny w Poznaniu przekazał ww. skargę do rozpoznania Sądowi Najwyższemu. W przedmiotowej skardze skarżący wniósł o:

1. stwierdzenie przewlekłości postępowania;
2. zasądzenie od Skarbu Państwa na swoją rzecz odszkodowania i zadośćuczynienia za przewlekłość w przedmiotowej sprawie w kwocie 20 000 zł;

3. zwolnienie ze wszystkich kosztów postępowania skargowego w całości.

W uzasadnieniu skargi skarżący wskazał: „Pokrzywdzony przez ZUS oddział w Zielonej Górze złożyłem sprawę do Sądu Okręgowego w Zielonej Górze w 2020 r.”. Zauważył przy tym: „Ten w sposób niewłaściwy podszedł do sprawy wydając orzeczenie, na które wniosłem apelację. Po jej uzupełnieniu w listopadzie 2023 r. nic się nie wydarzyło... Sprawa do dnia dzisiejszego pozostaje nierozpoznana bez wyznaczenia jakiegokolwiek terminu... nie wiadomo jak długo taki stan będzie trwać”.

W treści skargi skarżący zawarł również wniosek o zwolnienie od wszelkich kosztów w sprawie złożenia i rozpoznania przedmiotowej skargi.

W piśmie z 25 sierpnia 2025 r. stanowiącym odpowiedź na skargę Prezes Sądu Apelacyjnego w Poznaniu wniosł o oddalenie skargi.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość”), strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

Według art. 6 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość skarga powinna zawierać: 1) żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie, której skarga dotyczy oraz 2) przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie.

Stosownie do art. 9 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość, skargę niespełniającą wymagań przewidzianych w art. 6 ust. 2 sąd właściwy do jej rozpoznania odrzuca bez wzywania do uzupełnienia braków.

Przywołane regulacje pozwalają przyjąć, że skarga spełnia tylko wówczas wymagania formalne przewidziane w art. 6 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy o skardze na przewlekłość, jeśli skarżący wniesie żądanie o stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie, którego skarga dotyczy, a ponadto w uzasadnieniu skargi szczegółowo określi, w czym dopatruje się nieuzasadnionej zwłoki w rozpoznaniu jego sprawy, tj. w sposób precyzyjny przedstawi konkretne działania bądź zaniechania sądu rozpoznającego sprawę, które w konsekwencji doprowadziły do zwłoki (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z: 7 czerwca 2005 r., III SPP 103/05; 21 lutego 2007 r., III SPP 5/07). Bez podania powyższych okoliczności nie jest możliwa merytoryczna ocena skargi.

Przekładając powyższe na realia przedmiotowej sprawy, należy podkreślić, że skarżący w treści skargi co prawda wysunął żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania, jednakże nie przytoczył okoliczności, które by je uzasadniały, tj. nie podał, w czym dopatruje się nieuzasadnionej zwłoki w rozpoznaniu jego sprawy lub co do których czynności sądu.

Z tego powodu Sąd Najwyższy uznaje, że wniesiona w art. 6 ust. 2 pkt 2 ustawy o skardze na przewlekłość (por. postanowienia Sądu Najwyższego z: 15 stycznia 2008 r., III SPP 46/07; 16 kwietnia 2024 r., I NSP 211/23).

Mając na uwadze powyższe Sąd Najwyższy, na podstawie art. 9 ust. 1 w zw. z art. 6 ust. 2 pkt 2 ustawy o skardze na przewlekłość, orzeka jak w sentencji postanowienia.

Konsekwencją odrzucenia skargi na przewlekłość jest zbędność orzekania w przedmiocie wniosku skarżącego o zwolnienie od kosztów sądowych. Postępowanie w tym zakresie należy więc umorzyć na podstawie art. 355 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 w zw. z art. 398²¹ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość.

[D.Z.]

[r.g.]

